

200704024/1.

Datum uitspraak: 16 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/52450 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 11 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 27 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 mei 2007, verzonden op 14 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Bij brief van 29 juni 2007 heeft appellant een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar
van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

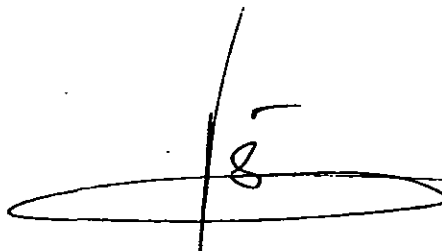
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2007

154-526.

Verzonden: **16 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/52450

Datum uitspraak: 11 mei 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. A. Portier,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 24 november 1999 heeft eiser toelating als vluchteling gevraagd. Bij besluit van 23 mei 2001 heeft verweerder de aanvraag van eiser voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Daarbij heeft verweerder tevens ambtshalve overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige'.

Op 9 oktober 2003 heeft eiser verweerder verzocht hem in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in asielprocedure'. Op 18 juni 2004 heeft verweerder zowel eisers aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als zijn aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier afgewezen.

Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van 21 maart 2005 is het tegen het besluit van 18 juni 2004 ingediende beroep gegrond verklaard en het besluit vernietigd voor zover het betreft de niet-ambtshalve verlening van een verblijfsvergunning regulier.

Bij besluit van 23 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 afgewezen.

Eiser heeft daartegen op 16 september 2005 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 27 september 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 25 oktober 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 25 april 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. Janssen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 omdat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt omtrent zijn geboortedatum en omtrent zijn leeftijd ten tijde van zijn aanmelding. Verweerder is van oordeel dat met eerdergenoemde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van 21 maart 2005 de aan eiser toegekende geboortedatum – zijnde – is komen vast te staan. Aan de door eiser overgelegde Afghaanse identiteitskaart (Tazkerah) kan daarom niet de waarde worden gehecht die betrokkene daaraan gehecht wenst te zien. Verweerder stelt zich onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRvS) van 7 november 2005, 200505416/1, op het standpunt dat het enkel verstrekken van onjuiste gegevens reeds voldoende is om een contra-indicatie tegen te werpen. Verweerder heeft op grond van artikel 7:3, onder b, van de Awb afgezien van het horen van eiser.

3. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser is in de eerste plaats van mening dat verweerder de procedurele zorgvuldigheidseisen heeft geschonden en zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het bezwaarschrift kennelijk ongegrond is. Verweerder heeft volgens eiser een onjuiste toepassing gegeven aan artikel 7:3, onder b, van de Awb. Eiser stelt zich op het standpunt dat hij niet wist en niet kon weten dat de door hem opgegeven geboortedatum onjuist was. Op de door eiser overgelegde en gelegaliseerde Tazkerah staat immers eveneens de eerder door hem opgegeven geboortedatum van vermeld. Eiser is van mening dat hem vanwege het in Afghanistan gehanteerde systeem waarbij een geboorte tot het zevende levensjaar kan worden aangegeven niet valt te verwijten dat hij een feitelijk onjuiste geboortedatum zou hebben opgegeven bij zijn aanvraag voor een verblijfsvergunning. Het enkele verstrekken van onjuiste gegevens is volgens eiser inzake het door verweerder gevoerde driejarenbeleid onvoldoende om als contra-indicatie te worden tegengeworpen. Indien dit wel onderdeel

zou uitmaken van het driejarenbeleid is er volgens eiser sprake van kennelijk onredelijk beleid. De door eiser overgelegde Tazkerah ondersteunt eisers standpunt dat het feit dat hij als geboortedatum heeft opgegeven hem niet kan worden verweten. Dit moet volgens eiser los gezien worden van de vraag of de uitslag van het leeftijdsonderzoek juist is. Ter zitting heeft eiser desgevraagd aangegeven dat hij de uitslag van het leeftijdsonderzoek weliswaar niet uitdrukkelijk heeft betwist door middel van het laten uitvoeren van een contra-expertise, maar dat dit niet betekent dat eiser de uitslag volledig onderschrijft.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e van de Vw 2000 juncto artikel 3.4, aanhef en onder x (oud), van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden verleend op grond van de omstandigheid dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op de asielaanvraag (het driejarenbeleid). Het driejarenbeleid is neergelegd in hoofdstuk C2/9 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000). Ingevolge paragraaf C2/9.3 van de Vc 2000 komt een vreemdeling niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid indien er sprake is van een contra-indicatie.

Het verstrekken van onjuiste gegevens, dan wel het achterhouden van gegevens teneinde te bewerkstelligen dat men in een gunstiger positie komt te verkeren dan waarin men zonder deze onjuiste gegevens zou verkeren (paragraaf C2/9.3, onder b juncto C1/5.2.3 van de Vc 2000) geldt onder meer als een dergelijke contra-indicatie. Dit beleid acht de rechtbank niet kennelijk onredelijk. Deze contra-indicatie is door verweerder in het bestreden besluit aan eiser tegengeworpen.

6. Ingevolge paragraaf C2/9.3, ad b, van de Vc 2000 heeft deze contra-indicatie voor het beleid geen absoluut karakter in die zin dat altijd een verblijfsvergunning zal worden onthouden. Als de vreemdeling, na confrontatie met de bevindingen toegeeft dat hij op relevante onderdelen van zijn asielrelaas onjuiste gegevens heeft verstrekt, kan hij vanaf dat moment relevant tijdsverloop in de zin van het driejarenbeleid opbouwen. Dat geldt niet voor zaken waarin de vreemdeling de resultaten van het onderzoek betwist en vervolgens (op dit onderdeel van de procedure) in het ongelijk wordt gesteld. In dat geval blijft de vreemdeling in feite onjuiste gegevens verstrekken en staat dit (nog steeds) in de weg aan het opbouwen van relevant tijdsverloop.

7. In haar uitspraak van 21 maart 2005 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, overwogen dat eiser een onjuiste geboortedatum heeft opgegeven en dat verweerder in het licht van de door eiser niet, althans niet door middel van een contra-expertise, betwiste uitslag van het leeftijdsonderzoek geen doorslaggevende betekenis hoeft toe te kennen aan het overgelegde geboortecertificaat. De rechtbank was echter daarnaast van oordeel dat de bestreden beschikking niet deugdelijk was gemotiveerd omdat verweerder niet was ingegaan op door eiser overgelegde Tazkerah.

8. De rechtbank stelt vast dat verweerder in zijn besluit van 23 augustus 2005 en in de beslissing op bezwaar van 27 september 2006 heeft gemotiveerd waarom de uitslag van het leeftijdsonderzoek niet door de door eiser overgelegde Tazkerah kan worden weerlegd. Het bestreden besluit is in zoverre thans deugdelijk gemotiveerd. Verweerder mocht uitgaan van de uitslag van het leeftijdsonderzoek en de aan eiser toegekende geboortedatum van

9. Gezien het voorgaande staat vast dat de door eiser bij zijn aanvraag opgegeven geboortedatum van niet overeenkomt met de uitslag van het leeftijdsonderzoek en dat eiser dus onjuiste gegevens heeft verstrekt bij zijn aanvraag. In

de eerder genoemde uitspraak van 7 november 2005 heeft de AbRvS overwogen dat het enkele verstrekken van onjuiste gegevens volgens het gevoerde driejarenbeleid reeds voldoende is om de contra-indicatie tegen te kunnen werpen. Verweerder kan daarbij volgens de AbRvS volstaan met de enkele overweging dat, nu de resultaten van het leeftijdsonderzoek hebben uitgewezen dat de vreemdeling een onjuiste leeftijd heeft opgegeven hij onjuiste gegevens heeft verstrekt in de zin van paragraaf C2/9.3, onder b, van de Vc 2000 en om die reden niet in aanmerking voor vergunningverlening op de voet van het gevoerde beleid in aanmerking komt. De rechtbank had daarbij volgens de AbRvS de verklaring van de vreemdeling dat hij niet weet wanneer hij is geboren en dat hij was afgegaan op de mededelingen van zijn verweerder ten onrechte van belang geacht.

10. De omstandigheid dat eiser niet beter wist dan dat hij op is geboren en dat de overgelegde en gelegaliseerde Tazkerah deze datum vermeldt, is gelet op de aangehaalde jurisprudentie van de AbRvS derhalve niet van belang voor het kunnen tegenwerpen van het verstrekken van onjuiste gegevens als contra-indicatie. De rechtbank is van oordeel dat verweerder het verstrekken van onjuiste gegevens dan ook als contra-indicatie aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

11. Nu, zoals ter zitting is gebleken, in de onderhavige zaak evenmin sprake is van de situatie dat eiser, na confrontatie met de bevindingen toegeeft dat hij op relevante onderdelen van zijn asielrelaas onjuiste gegevens heeft verstrekt en dus vanaf dat moment relevant tijdsverloop in de zin van het driejarenbeleid heeft opgebouwd, heeft verweerder gezien hetgeen hiervoor is overwogen in redelijkheid kunnen weigeren aan eiser een verblijfsvergunning onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' te verlenen.

12. Het bezwaar was derhalve kennelijk ongegrond en verweerder heeft gelet op het bepaalde in artikel 7:3, sub b, van de Awb op goede gronden kunnen afzien van het doen horen van eiser.

13. De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren. Voor vergoeding van het griffierecht of een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

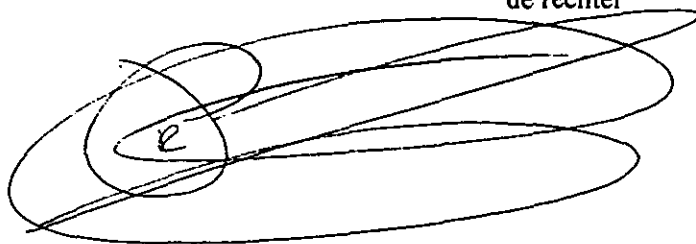
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 11 mei 2007 in tegenwoordigheid van drs. G. Sassen als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

14 MEI 2007

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
liliane van elten
assia huber
cheryl lucassen
astrid portier
jon hein van rijswijk
mieke van willigen
advokaten en procureurs

treco derksen
jose peete binkhorst
luana pomice
anne-marie witterveen
administratie

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUN 2007	
ZAACNR.	4624
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak

Raad van State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 - 365 1380

Arnhem: 11 juni 2007

2044-A

APPÊLSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 06/52450

Naam:

de heer!

Geboren op:

Land van herkomst:

Afghanistan

V-nummer:

Geeft te kennen:

De heer geboren op , van Afghaanse nationaliteit, zonder vaste woon- of verblijfplaats, ten deze woonplaats kiezend te 6821 CP Arnhem aan de Sloetstraat 69, bij het kantoor van mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief Sloetstraat, en die uitdrukkelijk door appellant is gemachtigd en als zijn gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging; dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (productie 1), gedateerd 11 mei 2007 en waarvan een afschrift werd verzonden op 14 mei 2007, waarbij; Het beroep ongegrond wordt verklaard.

Het appèlschrift rust op de navolgende grieven:

De rechtbank overwoog onder punt 5 van de uitspraak onder andere dat:

Appellant kan zich met bovenstaande overwegingen van de rechtbank niet verenigen. Want inmiddels is voor alle procespartijen glashelder geworden dat appellant geen onjuiste gegevens heeft verstrekt teneinde te bewerkstelligen dat hij in een gunstiger positie kwam te verkeren dan waarin hij zonder die onjuiste gegevens zou hebben verkeerd.

Bovendien was er ten tijde van de aanmelding van appellant een gedoogbeleid voor Afghaanse asielzoekers van kracht, zodat appellant er geen enkel belang bij zou kunnen hebben gehad om zich ten onrechte als een minderjarige asielzoeker voor te doen. Destijds zou aan appellant hoogstwaarschijnlijk een verblijfsvergunning op grond van dat gedoogbeleid zijn toegekend, zodat appellant geen onjuiste gegevens zou kunnen verstrekken teneinde te bewerkstelligen dat hij in een gunstiger positie kwam te verkeren.

Overigens acht appellant, evenals zijn gemachtigde, elk beleid dat asielzoekers afstraft voor incidenten die totaal niet aan hen te wijten zijn kennelijk onredelijk.

Hienmede is appellant aangekomen bij zijn tweede grief.

Grief 2:

De rechtbank oordeelde voorts onder punt 9 van de uitspraak dat:

In de eerder genoemde uitspraak van 7 november 2005 heeft de AbRvS overwogen dat het enkele verstrekken van onjuiste gegevens volgens het gevoerde driejarenbeleid reeds voldoende is om de contra-indicatie tegen te kunnen werpen. Verweerder kan daarbij volgens de AbRvS volstaan met de enkele tegenwerping dat, nu de resultaten van het leeftijdsonderzoek hebben uitgewezen dat de vreemdeling een onjuiste leeftijd heeft opgegeven hij onjuiste gegevens heeft verstrekt in de zin van paragraaf C.2/9.3, onder b, van de Vc 2000 en om die reden niet in aanmerking voor vergunningverlening op de voet van het gevoerde beleid in aanmerking komt. De rechtbank had daarbij volgens de AbRvS de verklaring van de vreemdeling dat hij niet weet wanneer hij is geboren en dat hij was afgegaan op de mededelingen van zijn verweerder ten onrechte van belang geacht.

De rechtbank heeft het vorenstaande niet correct opgeschreven, maar de strekking van de overwegingen zal zij dat het niet uitmaakt of de asielzoeker opzettelijk een onjuiste geboortedatum heeft opgegeven.

Appellant meent echter, dat in alle redelijkheid niet aan hem kan worden tegengeworpen dat hij een onjuiste geboortedatum heeft opgegeven, nu hij daardoor helemaal niet in een gunstiger positie kwam te verkeren en hij niet kon weten dat het een onjuiste geboortedatum was.

De eerdere Afdelingsuitspraak is dan ook onjuist, in die zin dat het driejarenbeleid wel degelijk kennelijk onredelijk is, indien het volstrekt onschuldige asielzoekers afstraft.

Voorts oordeelde de rechtbank onder punt 10 van de uitspraak ten onrechte dat:

Verweerder het verstrekken van onjuiste gegevens dan ook als contra-indicatie aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

Appellant is van mening dat verweerder nergens in deze procedure gemotiveerd heeft uiteengezet dat het opgeven van een onjuiste geboortedatum, ondanks de door appellant gegeven uitleg inzake het doen van (een onjuiste) aangifte van een geboorte in Afghanistan en het overgelegd hebben van een gelegaliseerde Tazkerah toch aan hem kan worden tegengeworpen. Waarom is verweerder niet afgeweken van dat driejarenbeleid vanwege bijzondere omstandigheden op grond van artikel 4:84 Awb.

Ofwel het driejarenbeleid is in casu kennelijk onredelijk beleid, ofwel verweerder had daarvan in deze casus van dienen af te wijken op grond van artikel 4:84 Awb. De rechtbank diende te oordelen dat verweerder de bestreden beschikking op dit punt onvoldoende draagkracht heeft gemotiveerd. Indien appellant namelijk op de vraag wanneer hij is geboren zou hebben gantwoord dat hij dat niet weet, zou hij een negatieve beschikking hebben gekregen omdat hij niet alle gegevens zou hebben verstrekt.

Grief 3:

Onder punt 11 van de uitspraak stelt de rechtbank ten onrechte dat:

Nu, zoals ter zitting is gebleken, in de onderhavige zaak evenmin sprake is van de situatie dat eiser, na confrontatie met de bevindingen toegeeft dat hij op relevante onderdelen van zijn asielrelaas onjuiste gegevens heeft verstrekt en dus vanaf dat moment relevant tijdsverloop in de zin van het driejarenbeleid heeft opgebouwd, heeft verweerder gezien hetgeen hiervoor is overwogen in redelijkheid kunnen weigeren aan eiser een verblijfsvergunning onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" te verlenen.

Appellant kan zich hiermee niet verenigen en vraagt zich af in welke zin ter zitting zou zijn gebleken dat hij niet na confrontatie met de bevindingen heeft toegegeven dat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt, even afgezien van het feit of zijn geboortedatum als een relevant onderdeel van zijn asielrelaas moet worden beschouwd.

Vanaf het moment dat uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat appellant ouder was dan hij had opgegeven en dat hij derhalve een onjuiste geboortedatum heeft opgegeven, heeft hij nimmer de uitkomst van dat leeftijdsonderzoek berwist. Hij heeft geen contra-expertise uit laten voeren en hij heeft nimmer volhard in de door hem opgegeven geboortedatum.

Hij heeft enkel zijn gelegaliseerde Tazkerah overgelegd om zodoende te verklaren waarom hij die geboortedatum toen hem daarnaar werd gevraagd heeft opgegeven. Hij heeft zelfs verklaard dat het vaker voorkomt in Afghanistan dat ouders een jongen een onjuiste geboortedatum geven, zodat hij in werkelijkheid ouder is wanneer hij eventueel de militaire dienstplicht zou moeten vervullen. Ook uit de informatie van verweerder zelf, inzake het aangifte kunnen doen van geboorte tot aan het 7^e levensjaar, blijkt dat de geboortedatum onjuist kan zijn.

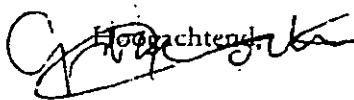
Wanneer zou appellant geconfronteerd zijn met die bevindingen, waarna hij weigerachtig zou zijn gebleven toe te geven dat die geboortedatum onjuist was? En hoe zou zulks pas ter zitting kunnen zijn gebleken?

Onder punt 12 van de uitspraak oordeelt de rechtbank ten onrechte dat:

Het bezwaar derhalve kennelijk ongegrond was en verweerder heeft kunnen afzien van het horen van eiser.

Appellant diende geconfronteerd te worden met die bevindingen en gevraagd te worden of hij genegen was toe te geven dat hij een onjuiste geboortedatum had opgegeven, want blijktbaar is voor de rechtbank niet helder geworden dat appellant de uitkomst van dat leeftijdsonderzoek nimmer heeft bestreden.

PETITUM: Redenen waarom appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Arnhem van 11 mei 2007 te vernietigen.

 Hoogachtend,

Mr A. Portier Advocaat.

Bijlage: 1